

Arrest

nr. 82 251 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, en van de bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN NOTEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Mr. I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 januari 2010 dient de eerste verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 21 april 2010 dient de tweede verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 juni 2011 worden deze aanvragen om machtiging tot verblijf van 29 januari september 2010 ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvragen om machtiging tot verblijf die op datum van 29.01.2010 & 21.04.2010 werden ingediend door:

A., A. (...) (R.R.: X) geboren te Getashen op 13.09.1955

A., G. (...) (R.R.: X) geboren te Jerevan op 20.03.1954

+ kinderen

A., T. (...) (R.R.: X) geboren te Jerevan op 27.03.1979

A., Ar. (...) (R.R.: X) geboren te Jerevan op 05.07.1985

nationaliteit: Armenië (Rep.)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem van A. G. (...) kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur van 15.06.2011 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Armenië. Betrokkene kan reizen. De ondersteunende aanwezigheid van derden is aanbevolen, deze beslissing geldt echter voor het hele gezin, zodat deze aanwezigheid gegarandeerd is.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra.

Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Betrokkene verbleef in Jerevan voor haar komst naar België. Uit het administratief dossier blijkt dat alle medische zorgen daar toegankelijk zijn.

In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de eventuele overige kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor de meerderjarige dochters kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat deze meerderjarige dochters arbeidsongeschikt zijn en bovendien kan er van worden uitgegaan dat personen met de leeftijd van 32 en 26 jaar nog toegang hebben tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Armenië - het land waar zij tenslotte ruim 55 jaar verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp, zoals bijvoorbeeld bij de ouders van haar echtgenoot, die volgens eigen verklaring tijdens haar asielprocedure in Armenië verblijven.

Bovendien blijkt uit eigen verklaringen tijdens de asielprocedure dat er 20.000\$ aan een smokkelaar betaald werd om het gezin naar België te brengen, wat een zekere financiële reserve doet vermoeden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het aangehaalde medisch probleem van A. A. (...) kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de arts-adviseur van 15.06.2011 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Armenië. Betrokkene kan reizen. De ondersteunende aanwezigheid van derden is aanbevolen, deze beslissing geldt echter voor het hele gezin, zodat deze aanwezigheid gegarandeerd is.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra.

Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Betrokkene verbleef in Jerevan voor zijn komst naar België. Uit het administratief dossier blijkt dat alle medische zorgen daar toegankelijk zijn.

Gezien deze beslissing ook geldt voor de meerderjarige dochters van betrokkene kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat deze meerderjarige dochters arbeidsongeschikt zijn en bovendien kan er van worden uitgegaan dat personen met de leeftijd van 32 en 26 jaar nog toegang hebben tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Armenië - het land waar hij tenslotte ruim 54 jaar verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor

(tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp, zoals bijvoorbeeld bij zijn ouders, die volgens eigen verklaring tijdens zijn asielprocedure in Armenië verblijven.

Bovendien blijkt uit eigen verklaringen tijdens de asielprocedure dat er 20.000\$ aan een smokkelaar betaald werd om het gezin naar België te brengen, wat een zekere financiële reserve doet vermoeden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslagen aan betrokkenen te willen overhandigen.”

Op 24 augustus 2011 worden aan alle vier de verzoekende partijen het bevel tot het grondgebied te verlaten gegeven, telkens gegrond op het volgende motief:

“REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 29/10/2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.

Ook deze bevelen worden aangevochten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verzoekers vragen in één en hetzelfde verzoekschrift de nietigverklaring van verschillende administratieve beslissingen, met name enerzijds de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, en anderzijds de bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) die werden genomen in hoofde van de verschillende gezinsleden.

2.2. Er is *in casu* geen sprake van verknochte zaken in de zin van artikel 39/15 van de vreemdelingenwet of in de zin van artikel 26 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Daarnaast dient erop te worden gewezen dat, in het belang van een goede rechtsbedeling, degene die op de rechter een beroep doet voor elke vordering een afzonderlijk geding dient aan te spannen om zo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken. Indien meerdere vorderingen bij eenzelfde inleidend verzoekschrift aanhangig worden gemaakt, kunnen deze slechts bij uitzondering ontvankelijk zijn indien de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere. Indien de vorderingen

niet voldoende samenhangen, wordt alleen de belangrijkste of, bij gelijk belang, de eerst in het verzoekschrift vermelde vordering geacht regelmatig te zijn ingesteld (RvS 12 september 2005, nr. 148.783; RvS 21 oktober 2005, nr. 150.507; RvS 22 mei 2006, nr. 159.064).

De Raad stelt vast dat *in casu* de administratieve beslissingen waarvan de vernietiging wordt gevraagd enerzijds het resultaat zijn van een aanvraag tot regularisatie om medische redenen en anderzijds het resultaat zijn van de vaststelling dat verzoekers een weigeringsbeslissing hebben ontvangen ingevolge hun asielaanvraag en zij in het Rijk verblijven zonder houder te zijn van de wettelijk vereiste documenten. Zij vertonen derhalve geen voldoende samenhang in de hiervoor gestelde zin. Gelet op hetgeen voorafgaat wordt dan ook enkel het beroep tegen de eerste in het verzoekschrift vermelde beslissing geacht regelmatig te zijn ingesteld is de vordering voor het overige onontvankelijk. Daarbij komt nog dat uit het verzoekschrift blijkt dat geen middel werd gericht specifiek tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Het eerste middel luidt als volgt :

“a. Eerste middel

Schending van artikel 9ter Vw., de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, art. 62 Vw., de materiële motiveringsplicht, de beginselen van behoorlijk bestuur met inbegrip van de redelijke termijnvereiste, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, machtsafwendings, en uit ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag;

Doordat de weigering tot machtiging van verblijf op 2 augustus 2011 ter kennis werd gebracht aan verzoekers terwijl de aanvragen werden ingediend op 29 januari 2010 en 21 april 2010.

Dat art. 9ter Vreemdelingenwet weliswaar geen termijn voorziet waarbinnen de aanvragen om machtiging tot verblijf behandeld moeten worden, maar dat bij afwezigheid van een normatieve termijnstelling op de overheid de verplichting rust om binnen een redelijke termijn te handelen;

Dat deze redelijke termijnvereiste een beginsel van behoorlijk bestuur is en als dusdanig van toepassing is op besturen zoals verwerende partij; Dat de vereiste om binnen een redelijke termijn te beslissen, een concretisering is van de algemene zorgvuldigheidsplicht die krachtens art. 1382 e.v. B.W. op iedereen rust, en dus ook op besturen; Dat dit impliceert dat de overheid de verplichting heeft om haar diensten zo te organiseren dat de dossiers binnen een redelijke termijn kunnen worden behandeld (bv. R.v.St. Lequi, 12 november 2002, nr. 112.461);

Dat elke ingediende aanvraag weliswaar aan een nauwgezet en individueel onderzoek dient te worden onderworpen (RvV 21 maart 2008, 9.111), maar dat dit niet mag impliceren dat de overheid mag stilzitten of haar beslissing onredelijk lang mag uitstellen;

*Dat de redelijketermijneis van toepassing is op alle stadia van het overheidshandelen en ook op adviserende instanties binnen het bestuur (I. Opdebeek, "De redelijketermijneis", in I. Opdebeek en M. Van Damme (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die keure, 2006, p. 446, 556), zoals dus ook de adviesverlening door de ambtenaar-geneesheer;*

Dat uit de aard van de zaak volgt dat deze procedure in een beperkte tijd moest worden afgehandeld nu de kwestie een dringend karakter had; dat blijkt uit de medische attesten die aan verwerende partij werden overgemaakt dat de onzekerheid over hun verblijf in België de ziekte waaraan verzoekende partijen lijden, doet verergeren;

Dat in casu niets de onredelijk lange termijn van bijna anderhalfjaar verantwoordt aangezien het dossier geen complex karakter kent (al is verwerende partij er dan blijkbaar toch in geslaagd om de aanvraag verkeerd te begrijpen);

Dat er geen onduidelijkheid kon bestaan over de inhoud van het dossier aangezien verzoekende partijen steeds alle nuttige informatie waarover zij beschikten, hebben overgemaakt (met inbegrip van medische attesten); Dat deze toelichtingen en attesten unaniem waren en enkel tot het besluit konden leiden dat verzoekers machtiging tot verblijf moest worden verleend; Dat ondanks deze permanent goede medewerking van verzoekers de overheid getalmd heeft terwijl niets haar kon beletten om een besluit te nemen;

Dat verwerende partij geen enkele redelijke uitleg geeft voor de grote vertraging in besluitvorming zodat eveneens de motiveringsplicht geschonden werd;

Dat verwerende partij op 29 januari 2010 al effectief kennis heeft gekregen van de aanvraag van verzoekers tot machtiging van verblijf;

Dat eenieder recht heeft op een beoordeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn hetgeen des te meer geldt voor verzoekende partijen; dat uit de medische attesten immers blijkt dat eerste en tweede verzoekers zwaar te lijden hadden onder de onzekerheid en stress over het uitblijven van een beslissing over hun aanvraag tot machtiging;

Bv. stuk 6a attest 1 6 juni 2010:

Dat een stabiele leefsituatie cruciaal is om de toestand van de patiënt te verbeteren.

Bv. stuk 6b attest 1 2 juli 2010

Dat de onzekerheid van haar verblijf in België bijkomende psychosociale stress veroorzaakt voor tweede verzoekende partij;

Dat het duidelijk is dat verzoekende partijen dus over het belang beschikken om de schending van de redelijke termijnvereiste voor Uw Raad in te roepen.

Zodat het bestreden besluit is aangetast door een schending van de in het eerste middel aangehaalde bepalingen en beginselen”

3.1.2. Verzoekers maken niet aannemelijk dat *in casu* de redelijke termijn zou zijn overschreden, nu beide aanvragen resulteerden in een beslissing respectievelijk 17 en 14 maanden na het indienen ervan. Dit is niet onredelijk te noemen. Dat verzoekers erop wijzen dat zo snel mogelijk een beslissing moest worden genomen omdat de onzekerheid omtrent hun verblijf in België bijkomende stress zou hebben veroorzaakt, doet daaraan geen afbreuk, temeer nu deze onzekerheid leeft bij eenieder die een aanvraag tot regularisatie om medische redenen indient. Daarbij komt nog dat verzoekers in wezen geen belang hebben bij het aanvoeren van deze schending. Immers, een eventuele overschrijding van de redelijke termijn kan niet tot gevolg hebben dat de gevraagde machtiging zou worden ingewilligd en er dus, louter omwille van het tijdsverloop, een recht op verblijf zou ontstaan. Aangezien de uiteenzetting van verzoekers zich beperkt tot de grief over de beweerde overschrijding van de redelijke termijn en deze grief wordt verworpen, kan de Raad enkel vaststellen dat geen enkel van de opgeworpen geschonden geachte regels en beginselen kan worden bijgetreden. Het eerste middel kan niet worden aangenomen.

3.2.1. In een tweede middel wordt onder meer de schending aangevoerd van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekers doen gelden *“Dat de ambtenaar-geneesheer in haar verslag toegaf dat er "dient opgemerkt te worden dat in dit medisch advies enkel rekening gehouden werd met de beschikbaarheid van de medische behandeling in medisch-technische zin. Een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen is eveneens aangewezen om de continuïteit in de medische zorgen te garanderen, doch valt buiten de context van dit medisch advies."* Zij besluiten daaruit dat het advies onvolledig is en dat, aangezien een gebrekkig advies eveneens de eindbeslissing viteit, de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

3.2.2. De verwerende partij gaat in haar nota niet *in concreto* in op deze grief, maar verwijst naar de volgens haar geldende versie van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en stelt dat in de bestreden beslissing de adviezen van de ambtenaar-geneesheer werden overgenomen, uitvoerig werd ingegaan op de toegankelijkheid tot de nodige medische zorgen in Armenië en dat verzoekers bezwaarlijk kunnen voorhouden dat de concrete toegankelijkheid van de medische zorgen niet werd onderzocht. Het onderzoek door de ambtenaar-geneesheer of de behandeling voorhanden is in het land van herkomst en het verdere onderzoek door de verwerende partij omtrent de beschikbaarheid van die behandeling werd zorgvuldig gevoerd en kan gelezen worden in de bestreden beslissing.

3.2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dit artikel, zoals van toepassing ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.
(...)"*

De versie van artikel 9ter die de verwerende partij weergeeft in haar nota was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet meer van toepassing. Uit lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de beoordeling van de ziekte en of deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde. Deze ambtenaar-geneesheer dient volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet eveneens de mogelijkheden van en de toegankelijkheid tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de betrokken vreemdeling verblijft, en de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, te beoordelen. Deze ambtenaar-geneesheer verschaft over al deze elementen een advies.

In de voorbereidende werken van deze wet staat het volgende te lezen (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2005 - 2006, n° 2478/001, p. 35):

"Het onderzoek van de vraag of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of verblijf gebeurt geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, en wordt geëvalueerd binnen de limieten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaar-geneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt. De ambtenaar-geneesheer kan ook indien hij dat noodzakelijk acht, bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

De arts-adviseur stelde in haar adviezen van 15 juni 2011 uitdrukkelijk :

"Er dient opgemerkt te worden dat in dit medisch advies enkel rekening gehouden werd met de beschikbaarheid van de medische behandeling in medisch-technische zin. Een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen is eveneens aangewezen om de continuïteit in de medische zorgen te garanderen, doch valt buiten de context van dit medisch advies."

In tegenstelling tot wat wettelijk is voorgeschreven maakte de arts-adviseur geen beoordeling van de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris die in de bestreden beslissing zelf de beoordeling van deze toegankelijkheid heeft onderzocht en beoordeeld. Dit wordt niet ontkend door de verwerende partij in haar nota.

3.2.4. Verzoekers voeren derhalve terecht de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aan. Het tweede middel is in de besproken mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van

21 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring wordt voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS